

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Nuntius

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

horum virorum concilio conuocato de meris nugis con-

ADAGIA.

Græci vocant nuntios νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες.

Græci vocant nuntios νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες.

Græci vocant nuntios νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες. Quos in fine nuntiam Græci vocant νεωχρησθησες.

Nuntius.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Nuntius Qui nuntiat, & quod nuntiat. Græce νεωχρησθησες. Latine Nuntius, a nuntiare, quod proprie dicitur aqua impetu scaturientis, quod est nuntius. Olli autem stupidos vocant nuntios, quod est nuntius. Olli autem stupidos vocant nuntios, quod est nuntius.

BIBLICI LOCI.

Nuntius fidelis laudatur. Prov. 25. 13. 26. Nuntio stulto vti ridiculum est. Nuntii Saulis prophetauit, 1. Sam. 19. 21.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Nuntius bonus. Nuntius autem fidelis, sanctus. Prov. 13. Nuntius munit in die messis, ita legatus fidelis est, qui mittit illum in opus requiescere facit. 27.

Malus.

Nuntius dentibus, & fumus oculis: sic piger his, qui mifit. Prov. 10. Nuntius impius cadet in malum. 13. Nuntius pedibus & iniquitatem bibebis, qui mittit verba per nuntium. 16.

APHORISMATA.

Nuntius dicitur est, qui nuntiat. Quod vno die mille quingenta nuntiantes, lace demoneon peruenit. Idem in fallor, cum videretur Achilleum aduersus Medos in Marathone partam, semper de quoque exitu sollicito nuntiare, per 20 dies, inquit, vixit multum valet, vicimus, moxque expiatur. Erasim. lib. 8. de rebus. Plin. 17. c. 20. & Caleni. c. 9.

ADAGIA.

Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος. Nuntius tibi qui rem oppido legam annuntiat, quod bellum est. Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος.

Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος. Nuntius tibi qui rem oppido legam annuntiat, quod bellum est. Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος.

Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος. Nuntius tibi qui rem oppido legam annuntiat, quod bellum est. Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος.

Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος. Nuntius tibi qui rem oppido legam annuntiat, quod bellum est. Nuntius annuntias bellum, & πρῶτος ἄγγελος.

BIBLICA EXEMPLA.

Nuntii boni exempla: Rebecca, Gen. 24. 8. Rahel, 29. 11. Filius Iacob, 46. Iuda, 46. 28. Vxor Manue, Iudic. 13. 10. Ionatha & Achibon, 2. Sam. 6. 11. & 17. 21. Nuntius Elihu, 2. Reg. 5. 10. Leprosi, 7. 10. Nuntius Ezechia, 2. Par. 30. 6. ancilla Anna, Tob. 8. 16. Vxor Tobia, 8. 6. Mulieres resurrexerunt Christi nuntiantes, Matth. 28. 8. An-

gelus, Luc. 2. 10. Septuaginta Discipuli, 10. 17. Rhode, Act. 12. 14. Petrus, 2. 16.

Nuntii mali, tristes, & infelicis exempla: Cham, Gen. 9. 21. Rebecca, 27. 42. Iuda, 38. 24. Iacob, 37. 31. Iosepho, 48. 3. Pharaoni, Exod. 14. 7. Regi Ierichuntis, Ios. 2. 2. Sifara, Iud. 4. 12. Ionathan, 9. 7. Vir de Beniamin, 1. Sam. 4. 52. Vxor Phinees, 25. 19. Samuel, 15. 12. Item Ionathas, 19. 2. Sauli, 24. 2. vnus de pueris, 25. 14. Amalechita, 2. Sam. 2. 19. Iacob, 32. 3. Fili Remmonis, 4. 8. Dauidi, 10. 6. & 12. 18. 25. 31. Chusi, 18. 32. Gad, 24. 13. Salomoni, 1. Reg. 2. 29. 41. Achab, 19. 1. Ministri viri Dei, 2. Reg. 6. 15. Regi Assyriorum, 17. 26. Eliacim, & c. 18. 37. Nuntii Iaphat, 2. Paral. 20. 2. relictus captiuus, Nehem. 1. 3. Eunuchi, Efb. 4. 4. Nuntii Iobi, Iob. 1. 14. 15. & c. Elihu, Esa. 38. 1. Nuntii Israhitarum, 1. Macch. 9. 14. nuntius tristis, 16. 21. Discipuli Ioannis, Matth. 14. 12. Principi Synagogæ, Luc. 8. 49.

PROFANA EXEMPLA.

Apud Græcos si quid fausti & feliciter nuntii afferrent, coronati aduentabant: ipsique ciues in communis signum lætitiæ coronati incede bant, ouantes, gratantesque. Alex. 1. 1. 677.

Pugnã Mariathoniam denuntiauit, vt Ponticus Heraclides tradit, Trasippus Erosi: plerique Ericlem memorant currentem in armis adhuc ex acie calidum, accidit in ianuã primorum, hoc tantum dixisse, salutem, nos salui sumus: mox expirasse. Plur. de gloria Athen.

Fuit receptus mos Romanorum, vt quoties insigni victoria confules positi essent, ob res prosperè gestas, laureatis falcibus prælati incederent: literasque laureatas Romam mitti, aut nuntios cum iaculis laureatis aduenire, nauemque laureatam aut vitratam felicis victoriæ nuntium esse. Alex. 1. 1. c. 17.

Romani siue rure, siue peregre, edierint, præmissis nuntio adesse se vxoribus significant, præparantque, vt exoptantibus & expectantibus lætum nuntium de se præmittere. Plur. in q. Roman.

Nuptiæ.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Nuptiæ, nuptiarum, matrimonium, connubium, coniugium, coniunctio maris & femine, omnis vite consortium continens, Græce γάμος, Hebr. Chat hannah, à verbo Chat han, Affinitatem contrahit, propinquitatem inuit per deponationem, vt cum duz cognationes, & familiæ, quæ diuersæ inter se sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis finem appropriat. Comprehendit omnes ferè gradus affinitatis: vrest, locer, iocrus, gener, & fratres sponse seu vxoris. Qui respectu sponse sponfus, ioceri vel iocrus gener, Chathan appellatur, Gen. 19. v. 14. Exod. 3. 25. Iud. 15. 6. & 19. 5. Ierem. 10. 9. Socer idem dicitur Cothem, Exod. 3. 1. & 18. 1. Socrus, Chitheneth, Deut. 27. 23. Dicitur etiam nuptiæ Chippah à verbo Chaphah, vel Chippah, id est, obrexi, obduxi, operuit, obuelauit. Et dies & ceremonia nuptiarum solemnitas, quæ multiplex in duccendis vxoribus nuptiæ dicitur sunt. Latinis à verbo nubere, quod proprie significat velo, vel tegeo. Nubes enim velum & tegmen est lucis. Sed quoniam noua nuptia, dum viro tradebatur, flamme præ pudore, caput obuoluebat, factum est, vt nubere accipiatur pro tradi viro. Cuius ritus antiquissimi exemplum illustre profert Moses, Gen. 24. 65. Nuptiæ autem pro maris & femine coniunctio ne sæpius apud Latinos scriptores vsurpantur: Nuptiarumque dies à sponationum ceremonia distinctus est à veteribus.

LOCI BIBLICI.

Nuptiæ, pro conuittio nuptiali, Matth. 11. 10. pro loco nuptiis celebrandis destinato, 25. 9. 10. allegoricè, pro vita beata & immortalis, ibi. Apoc. 19. 9. Nuptiæ celebrantur, Genes. 29. v. 22. vud. 14. 10. Ioan. 2. v. 1. Nuptiis interfuit Christus, Ioan. 2. v. 2. Nuptiarum parabola, Matth. 22. 1. Nuptialis vestis fides, ibi. qui nuptias Agni vocati beati, Apoc. 19. 9. Nuptiis benedicendi formula, Gen. 24. 65. Ruth. 4. 11. Apoc. 19. 9. Nuptiis damare, doctrina est Demoniorum, 1. Tim. 4. v. 3. nubant, qui se continere non possunt, 1. Cor. 7. 9. in resurrectione neq. vxores ducunt, neq. nuptum dant, Matth. 22. 9. 30.

SENTENTIAE POETICAE.

Nuptialia præcepta.

Nunquam oportet virum sapientem muliere Remittere frenum, neque sinere se libere imperet. Nihil enim dignum fide habet. Si quis vero consequitur Bonam vxorem, fortunatus est accepto malo. Sed nunquam inuenti ens habentes permissere oportet, quibus vxor est. Vt domum ad ipsam ingrediantur alia Mulieres: docent enim res malas, alia quasi gratis in matrimonium corrumpit.